

ЗИГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА
КАФЕДРА ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ДИСЦИПЛІН

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол № 8 від
«31» липня 2024 р.

УКРАЇНОЗНАВЧІ СТУДІЇ

СИЛАБУС

Освітній рівень: Другий (магістерський)

Галузь знань: 05 Соціальні та поведінкові науки

Спеціальність 053 Психологія

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: обов'язкова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>20</u>	<u>20</u>	<u>50</u>	<u>90</u>	<u>2</u>

1. Загальна інформація про викладача (лектора, асистента).

Швидченко Тетяна Миколаївна

Кандидат історичних наук, завідувач кафедри загальноосвітніх дисциплін
ЗФУУ

Контактна інформація: e-mail: shvydchenko@gmail.com

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Українознавчі студії» відводиться **90** годин **3** кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 2 семестру на 1-ому курсі навчання.

Програма навчальної дисципліни складається з 6 основних тем.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для успішного опанування дисципліни «Українознавчі студії» бажано, щоб здобувачі мали базові знання з історії України, соціальної психології та основ психотерапевтичної практики. Курс передбачає міждисциплінарне осмислення історичних, культурологічних і психологічних знань, тому важливою є здатність до аналітичного мислення, критичної рефлексії та роботи з концептами колективної пам'яті, національної ідентичності й травми. Ця дисципліна є теоретичною основою для подальших курсів, що передбачають вивчення психології травми, культурно-чутливого консультивання, соціальної адаптації та психотерапії в умовах війни та постколоніального досвіду.

Для успішного засвоєння дисципліни «Українознавчі студії» студентам необхідно володіти знаннями з таких предметів:

Пререквізити:

- Філософія освіти та інноваційні методи викладання психології – розуміння освітніх концепцій, що формують національну ідентичність.
- Етичні, практичні та правові засади роботи психолога – знання культурних і правових аспектів, що впливають на психологічну практику.
- Теорії особистості та психологічного розвитку – аналіз формування особистості у контексті національної культури.
- Організація наукових досліджень – навички аналізу історико-культурних аспектів через наукові підходи.
- Сучасні методи психологічного тестування – застосування методів оцінки впливу національної ідентичності на психологічний розвиток.

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах і практиках:

Постреквізити:

- Психологія та психотерапія в системі охорони здоров'я – інтеграція культурних аспектів у психологічну практику.
- Доказова практика в психології і психотерапії – використання наукових підходів для аналізу національних особливостей.

- Науковий семінар – дослідження та обговорення етнокультурних аспектів психології.
- Клінічна психологія. Клінічна психодіагностика – врахування культурного контексту при діагностиці та лікуванні.
- Практика під супервізію – реалізація набутих знань у роботі з пацієнтами з урахуванням національних особливостей.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Українознавчі студії» є складовою програми підготовки магістрів спеціальності «Психологія» і спрямований на формування глибокого розуміння історичних, культурних і соціальних чинників, які впливають на сучасну українську ідентичність та психологічний стан суспільства. Дисципліна базується на міждисциплінарному підході та поєднує знання з історії, культурології, соціальної філософії та психології. На вивчення курсу відводиться 90 годин (3 кредити ЄКТС), навчання здійснюється в 1 семестрі (денна форма).

6. Призначення навчальної дисципліни.

Дисципліна «Українознавчі студії» є комплексним курсом, спрямованим на формування у здобувачів освіти ґрунтовних знань про ключові історичні процеси, культурну спадщину, національну ідентичність та соціальні чинники, що визначають розвиток українського суспільства. Особлива увага приділяється дослідженню впливу історичних травм, колоніальних практик і процесів деколонізації на формування колективної пам'яті, суспільної свідомості та психологічний стан українців. Навчальна дисципліна сприяє розвитку критичного мислення, аналізу історичних міфів і розумінню культурних особливостей, що є важливими для професійної діяльності психолога.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою вивчення навчальної дисципліни «Українознавчі студії» є формування в здобувачів цілісного уявлення про українську ідентичність у контексті історичного розвитку, соціокультурних змін та колективної пам'яті. Курс спрямований на розвиток здатності інтерпретувати індивідуальний і колективний досвід у світлі історичних травм, колоніального спадку та актуальних суспільних трансформацій. Особлива увага приділяється усвідомленню ролі культурного контексту у формуванні механізмів психологічної адаптації та відновлення в умовах травматичного досвіду.

8. Завдання вивчення дисципліни

Завдання курсу:

- надати здобувачам системні знання про становлення української нації, ідентичності та колективної пам'яті;
- сформулювати критичне розуміння впливу колоніалізму, війни та історичних травм на суспільство й особистість;
- навчити інтерпретувати соціокультурні контексти у психологічній практиці;

- сприяти розвитку етичної рефлексії та культурно-чутливого підходу до клієнта;
- розвивати навички аналізу історичних наративів і їх впливу на ідентичність.

8.1. У результаті вивчення навчальної «Українознавчі студії» здобувач вищої освіти повинен

Знати:

- ключові історичні події, що вплинули на формування української ідентичності;
- основні поняття: колективна пам'ять, історична травма, деколонізація, національна ідентичність, політична нація;
- моделі впливу історичного досвіду на психіку та ідентичність.

Розуміти:

- взаємозв'язок між культурним контекстом і психологічним станом особистості;
- механізми трансгенераційної передачі травматичного досвіду;
- вплив історичних наративів на самосприйняття клієнта.

Уміти:

- застосовувати історико-культурні знання в аналізі поведінкових проявів;
- розпізнавати імперські наративи та ідеологеми у професійному середовищі;
- інтегрувати елементи історичного аналізу в психологічне консультування.

Мати здатність:

- критично осмислювати джерела знань про національну ідентичність та колективну пам'ять;
- вести практику з урахуванням соціокультурного бекграунду клієнта;
- формулювати етично вивірені професійні судження з урахуванням історичних і культурних чинників;
- аргументовано комунікувати складні ідентичні теми в міждисциплінарному середовищі.

9. Зміст навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Українознавчі студії» складається з шести базових тем:

Тема 1. Значення україністики в професійній підготовці психолога.

Тема 2. Цивілізаційний вимір російсько-української війни: витоки, історія, сучасний контекст.

Тема 3. Колективні травми українців у XX столітті та їх трансгенераційний вплив.

Тема 4. Національна ідентичність та колективна пам'ять: етапи становлення, культурні чинники та історичні трансформації.

Тема 5. Колективна резильєнтність українців та механізми збереження національної ідентичності.

Тема 6. Деколонізація колективної свідомості як процес відновлення культурної суб'єктності.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви лекційних тем і практичних занять	Кількість годин			
	денна форма			
	усього	у тому числі		
		л	пр	с.р.
1	2	3	4	5
Тема 1. Значення україністики в професійній підготовці психолога.	15	3	3	9
Тема 2. Цивілізаційний вимір російсько-української війни: витоки, історія, сучасний контекст.	15	3	3	9
Тема 3. Колективні травми українців у XX столітті та їх трансгенераційний вплив.	15	3	3	9
Тема 4. Національна ідентичність та колективна пам'ять: етапи становлення, культурні чинники та історичні трансформації.	15	3	3	9
Тема 5. Колективна резильєнтність українців та механізми збереження національної ідентичності.	16	4	3	9
Тема 6. Деколонізація колективної свідомості як процес відновлення культурної суб'єктності.	12	4	3	5
Залік	2		2	
Усього, годин	90	20	20	50

11. Самостійна робота студента

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	2	3
1	Колективна пам'ять як чинник формування культурної ідентичності	9
2	Мовна травма як наслідок колоніального впливу на свідомість спільноти	9
3	Вплив репресивних практик на психологічну динаміку поколінь	9
4	Історичні наративи як психосоціальний інструмент формування уявлення про індивідуальну ідентичність	9
5	Психологія культурної маргіналізації в колоніальному контексті	9
6	Соціальні механізми передачі травми через культурні практики	5
Всього		50

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Yates F. "The Art of Memory". London: Routledge and Kegan Paul, 1966.
2. Klein K. L. "On the Emergence of Memory in Historical Discourse". Representations. 2000.
3. Nowak J. "Społeczne reguły pamiętania. Antropologia pamięci zbiorowej". Kraków, 2011.

4. Джонс А. “Геноцид: Вступ до глобальної історії” / Переклад Катерини Дисси. Київ: Дух і Літера, 2020.
5. Ассман А. “Простори спогаду. Форми трансформації культурної пам’яті” / Пер. з нім. К. Дмитренко, Л. Доронічева, О. Юдін. Київ: Ніка-Центр, 2012.
6. Валле В. “Геноцид ХХІ. Війна на знищення української нації”. Київ: Видавництво Фоліо, 2023.
7. Грінченко Г. “Колективна (соціальна) пам’ять: критика теорії та методу дослідження”. Схід-Захід: Історико-культурологічний збірник. Вип. 13-14. Історична пам’ять і тоталітаризм: досвід Центрально-Східної Європи / За ред. В. Кравченка. Харків, 2009. С. 11-24.
8. Донцов Д. “Дух росії та інші праці”, 2023.
9. Томпсон Е. “Трубадури імперії російська література і колоніалізм”, 2023.
10. Кузнєцова Є. “Мова-меч. Як говорила радянська імперія”, 2023.
11. Березницька І., Коціра Х., Левантович О. “Сила опору. Українці в радянських таборах”. Київ: Дух і Літера, 2022.
12. Кісь О. “Колективна пам’ять та історична травма: теоретичні рефлексії на тлі жіночих спогадів про Голодомор”. У пошуках власного голосу: Усна історія як теорія, метод та джерело. наук. ст. / За ред. Г. Г. Грінченко, Н. Ханенко-Фрізен. Харків: Видавництво, 2010. С. 171-191.
13. Забужко О. “Як рубали вишневий сад, або Довга дорога з Бад-Емса”, 2021.
14. Нора П. “Теперішнє, нація, пам’ять” / Пер. з франц. Андрій Рєпа. Київ: Кліо, 2014.
15. Коннертон П. “Як суспільства пам’ятають”. Київ: Ніка-Центр, 2004.
<http://litopys.org.ua/connert/conn.htm>.
16. Українська мова у ХХ сторіччі: історія лінгвоциду, 2005.
17. Стецько Я. “Київ проти Москви”. Мюнхен: Українське.

Додаткові:

1. Musil R. “Monuments” // Posthumous Papers of a Living Author. Translated by Peter Wortsman. Archipelago, 2006.
2. Portelli A. “What makes Oral History different”. The Oral History Reader / R. Perks, A. Thompson (Ed.). London; New York, 2006. Pp. 48-58.
3. Агеєва В. “За лаштунками імперії”, 2022.
4. Винницький М. “Дух Росії та інші праці”. Київ: Дух і Літера, 2022.
5. Влеклий М. “Тарет Джонс. Людина, яка забагато знала”, 2020.
6. В’ятрович В. “Україна. Історія з грифом «секретно»”, 2014.
7. Гоменюк І. “Мурашник. Нотатки на манжетах історії...”, 2023.
8. Гриневич В. “Червоний імперіалізм. Друга світова війна і громадська думка в Україні. 1939–1941”, 2019.
9. Грінченко Г. “Методичні рекомендації з аналізу наративних інтерв’ю. Для студентів і аспірантів”. Харків: Харківський національний університет імені В.Н. Карабіна, 2008. 32 с.
10. Гамаш Р. “Український Майдан, російська війна. Хроніка та аналіз Революції Гідності”. Київ: Дух і Літера, 2018.
11. Демська О. “Українська мова. Подорож із Бад Емса до Страсбурга”, 2023.

12. Джонс Г. “Свідок Голодомору”. Київ: Видавництво Фоліо, 2022.
13. Донцов Д. “Історія для дорослих”. Львів: Каменярь, 1991.
14. Дракуліч С. “Та вони б і мухи не скривдили”. Київ: Комора, 2018.
15. Друга світова. Непридумані історії (Не) наша жива інша. Київ: Видавництво Фоліо, 2022.
16. Дубчак О. “Перемагати українською. Про мову ненависті й любові”, 2022.
17. Загоровська Л. “Таборові діти”. Львів: Видавництво Українського католицького університету, 2022.
18. Зінченко О. “Як українці зруйнували імперію зла”, 2024.
19. Карі О. “Твоє, моє, нічне та інше”. Київ: Видавництво Старого Лева, 2022.
20. Ключко Р. “Наші королі — Reges Nostri. Володарі та династії в історії України (1340–1795)”. Київ: Темпора, 2023.
21. Криштопа О., Дерейко І. “Невидима битва. Як дисиденти боролися за незалежність України”. Київ: Час майстрів, 2022.
22. Магда Є. “Тібридна агресія Росії: уроки для Європи”, 2017-2022.
23. Михайловський В. “Історія цивілізації. Україна. Том 2. Від Русі до Галицького князівства (900-1256)”. Київ: Кліо, 2022.
24. Мокрик Р. “Бунт проти імперії: українські шістдесятники”.
25. Палієнко М. “Українські архіви, війна та збереження національної ідентичності”. Архіви України. 2022. №. 1. С. 12–38.
26. Патриляк І. “Перемога або смерть. Український визвольний рух у 1939-1960 роках”, 2024.
27. Плохій С. “Лінія зіткнення. Нариси про минуле та сучасне України”. Київ: Книги ХХІ, 2023.
28. Плохій С. “Чорнобиль. Історія ядерної катастрофи”. Київ: Клуб сімейного дозвілля, 2019.
29. Розмови з тими, хто питає про війну: збірник. / Під ред. Н. Отріщенко. Львів: Центр міської історії, 2024.
30. Рутар Х. “Формули колективної пам’яті на сторінках роману О. Забужко «Музей покинутих секретів»”. Україна Модерна. Режим доступу: uamoderna.com
31. Рух Опору в Україні 1960-1990. Київ: Темпора, 2021.
32. Сокирко О. “Козацький Марс. Держава та військо Козацького Гетьманату в добу Мілітарної революції, 1648–1764”. Київ: Кліо, 2023.
33. Старченко Н. “Українські світи Речі Посполитої. Історії про історію”. Київ: "Laurus", 2021.
34. Схід-Захід: Історико-культурологічний збірник. Вип. 13-14. Історична пам’ять і тоталітаризм: досвід Центрально-Східної Європи. Харків, 2009.
35. Українське століття (1921–2021): витоки, уроки, перспективи державотворення. Друге видання. Київ: Дух і Літера, 2023.
36. Фукуяма Ф. “Ідентичність. Потреба в гідності й політика скривдженості”, 2020.
37. Чернігів у війні – 2022: голоси очевидців / кер. О. Шевчук, наук. ред. С. Маховська. Чернігів: «Десна Поліграф», 2024.

38. Шабловський В. “Кухня терору, або як збудувати імперію ножем, ополоником і виделкою”. Київ: Видавництво Старого Лева, 2023.
39. Швидченко Т. Жінки свободи. 6 історій незламних жінок, які творили Україну в ХХ ст. / Зігмунд Фройд Університет Україна. Київ : Видавництво Літера-К, 2025. 35 с.
40. Шевельов Ю. “За лаштунками «Волині - 43». Невідома польсько-українська війна”. Київ: Темпора, 2021.
41. Шевельов Ю. “Кінець однієї легенди”. Нью-Йорк: Пролог, 1951.
42. Якубова Л. “До свободи крізь вогонь. Україна проти рашизму”, 2023.

Інформаційні ресурси:

1. <https://repo.usfu.edu.ua/home> – Електронні ресурси ЗФУУ
2. Кебуладзе В. “Громадянська ідентичність українського суспільства: еволюція та особливості.” Institute of National Memory, 2025. <https://www.identity.org.ua/vakhtang-kebuladze-hromadianska-identychnist-ukrainskoho-suspilstva-evoliutsiia-ta-osoblyvosti>
3. Ukrainian Institute of National Memory (UINP). Ukrainian Institute of National Memory, 2025. <https://uinp.gov.ua>
4. Локальна історія, 2025. <https://localhistory.org.ua>
5. У пошуках ідентичності, 2025. <https://www.identity.org.ua>
6. Great Transformations, 2025. <https://greattransformations-ua.org>
7. Live History. Live History, 2025. <https://livehistory.org.ua>
8. Кривда Н. “Чому важливо говорити про ідентичність в умовах війни.” Institute of National Memory, 2025. <https://www.identity.org.ua/nataliia-kryvda-chomu-vazhlyvo-hovoryty-pro-identychnist-v-umovakh-viiny>
9. Скальський В. “Як ми тут опинилися: магістралі та манівці української історії ХХ століття.” Institute of National Memory, 2025. <https://www.identity.org.ua/vitalii-skalskyi-iak-my-tut-opynylysia-mahistrali-ta-manivtsi-ukrainskoi-istorii-khkh-storichchia>
10. Старченко Н. “Дух свободи проти імперії насильства”. Local History, 2025. <https://localhistory.org.ua/texts/statti/dukh-svobodi-proti-imperiyi-nasilstva>
11. Старченко Н. “Звідки походить прагнення українців до свободи?” Local History, 2025. <https://localhistory.org.ua/texts/colonki/zvidki-pokhodit-pragnennia-ukrayintsiv-do-svobodi-nataliia-starchenko>
12. Сисін Ф. “Велике інтерв'ю. Річ Посполита, Хмельниччина та українське націєтворення.” Локальна історія, 2025. <https://localhistory.org.ua/texts/interviu/velike-interviu-franka-sisina-rich-pospolita-khmelnichchina-ta-ukrayinske-natsiievorenna>
13. Швидченко Т. “Лінгвоцид”, серія відеолекцій. Institute of National Memory, 2025. <https://www.identity.org.ua/tags/linhvotsyd>
14. Національний музей Голодомору-геноциду, 2025. <https://holodomormuseum.org.ua>
15. Історична правда, 2025. <https://www.istpravda.com.ua>
16. Ukraïner, 2025. <https://www.ukraïner.net>

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, виступ з доповіддю, захист презентацій.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ “**ВІДМІННО**” отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує прийняте рішення, володіє різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ “**ДОБРЕ**” отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ “**ЗАДОВІЛЬНО**” отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навиків або виконує їх

з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ “**НЕЗАДОВІЛЬНО**” отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Бали за поточну успішність прив’язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Таблиця конвертації середньої арифметичної в кількість балів ECTS

Середня арифметична оцінка за п’ятибальною шкалою	Бали ECTS	Середня арифметична оцінка за п’ятибальною шкалою	Бали ECTS
1	2	3	4
4,93-5,0	60	3,90-3,85	44
4,87-4,80	59	3,84-3,78	43
4,81-4,73	58	3,77-3,72	42
4,74-4,69	57	3,71-3,66	41
4,68-4,60	56	3,65-3,59	40
4,61-4,56	55	3,58-3,53	39
4,55-4,49	54	3,52-3,46	38
4,48-4,43	53	3,45-3,40	37
4,42-4,36	52	3,39-3,33	36
4,35-4,30	51	3,32-3,27	35
4,29-4,24	50	3,26-3,20	34
4,23-4,17	49	3,19-3,14	33
4,16-4,11	48	3,13-3,07	32
4,10-4,04	47	3,06-3,01	31
4,03-3,98	46	3,0	30
3,97-3,91	45		

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни Fx, F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за

поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають **пройти повторне навчання з відповідного розділу**. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися обов'язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;
- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.
- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.

